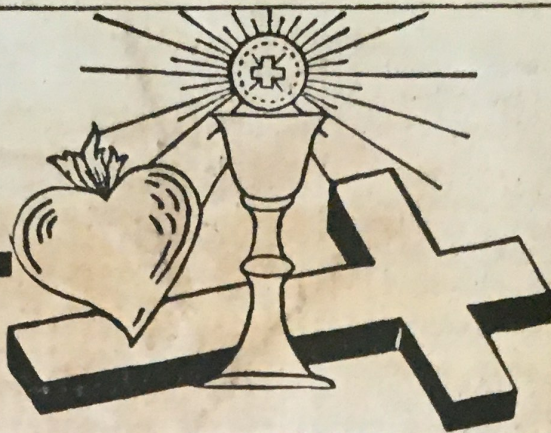

POSOL

SMOLENICKÝ

BOŽÍ

FARSKÝ LIST

Smolenice, apríl 1937.

Číslo: 17.

P o k o j V á m.

Tymito krásnymi slovami pozdravoval Kristus svojich učeníkov po svojom zmrtvýchvstaní. Pokoj Vám! Opravdu, nemohol ani najst' krajšieho pozdravu. Celý svoj život postavil do služby pokoja. Už pri jeho narodení spievali anjeli: Pokoj ľudom dobrej vôle! Pri poslednej večeri, v tej najslávnejšej chvíli riekol apoštolom: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam.“ A po vzkriesení toto si zvolil za svoj pozdrav.

Kristus obetoval svoj život za trojaký náš pokoj: aby sme boli v pokoji sami so sebou, s bohom a s bližnými.

Duša hriechom obťažaná, nemôže byť blažená. Je rozdvojená. Nik sa nemohol zbaviť hriechu, tejto pliy, bez Krista. On priniesol pokoj do duše, keď povedal: „Pokoj vám! Ako ma poslal Otec, tak i ja posielam vás. Prijmite Ducha svätého. Ktorým odpustíte hriechy, odpúšťajú sa im, a ktorým zadržíte, zadržané sú.“

Človek si znepriatelil boha tým, že sa vzbúril oproti nemu. Nik nemohol ukojiť hnev boží, nik nemohol zadostučiniť, iba boho-človek Ježiš Kristu. Obetoval sa, zomrel za nás, smeril nás s bohom. Dal nám pokoj s bohom.

Priniesol aj pokoj medzi ľuďmi. „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vo spoločnosti milovali. Po tom budú poznávať všetci, že ste mojimi učeníkmi, keď budete mať lásku jedni k druhým.“ Ján 13, 34. Zavrhuje tymito slovami všetku nenávisť - áno aj triednu nenávisť - a chce všetkých ľudí sjeanotiť do svojho kráľovstva pokoja. „Aby všetci jedno boli, jako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni v nás jedno boli, aby svet uveril, že ty si ma poslal.“ Ján 17, 21.

Cirkev a my knazi sme v službách Kristových, kráľa pokoja. Chceme všetkým dobre. Naším najúprimnejším priáním je pozdrav Kristov: Pokoj vám. Chceme pokoj v tvojej duši, drahý priateľu, pokoj v tvojej rodine, pokoj v cele ľudskej spoločnosti. Chceme, aby bol spokojný každý človek, áno aby mal tento pokoj aj ten opustený, biedny, nezamestnaný robotník. Chceme aj tomu pomôcť.

Pravda, my sme v službách Krista, Kráľa pokoja. My nemôžeme používať násilných prostriedkov, my nemôžeme luháť. My nechceme nikoho vyžrať z práce. O kiezby všetci, áno aj naši nepriatelia, mali prácu! Doprajeme každému. Však sm Kristovi, ktorý povedal: Milujte aj svojich nepriateľov. My nemôžeme nečestne podle luháť, aby sme niekomu prekazili možnosť dostať sa k práci; my sa nemôžeme vyhrážať a nespravodlivo utláčať. My môžeme len opakovať vo svojom srdci: „Blahoslavení tichí, lebo oni vládnúť budú zemou.“

Anjelí spievali: Pokoj ľudom dobrej vôle. Ľudia dobrej vôle akiste čoskoro poznajú, že Kristus a pravda nie je tam, kde sa používa násilia a nečestných a podlých intrík, lež je tam kde je priamosť a poslušnosť voči bohu a Cirkvi.

Uvážme si ešte slová sv. Pavla: „Prosím vás teda, ja väzeň v Pánu, aby ste žili dôstojne povolaniu, ku ktorému ste povolani, so všetkou poníženosťou a krotkosťou, s trpezlivosťou, snažajúc sa vo spoločnosti v láske, usilujúc sa zachovávať jednotu ducha vo sväzku pokoja; jedno telo a jeden duch, ako povolani ste v jednej nádeji svojho povolania. Jeden Pán, jedna viera, jeden krst, jeden boh a Otec všetkých a skrze všetko a vo všetkých nás.“ Efez 4, 1-6.

REČ BEZBOŽNÍKA:

ODPOVEĎ KRISTOVA:

"Nenávidíme kresťanov. Aj najlepší z nich musia byť považovaní za najväčších našich nepriateľov. Oni hlásajú lásku a milosrdenstvo k bližnému, my však chceme nenávisť!"

"Musíme učiť nenávidieť, lebo len za túto cenu môžeme dobyť sveta. Odpravili sme kráľov pozemských, zbýva nám teraz odpraviť kráľa oblakov."

"Všetky náboženstvá sú jedom."

Uspávajú ducha, zabíjajú svedomie a vôľu. Každému náboženstvu musí byť vyhlásený boj až na nôž. Našou úlohou je zničiť každé náboženstvo a každú morálku!"

L u n a č a r s k y,
ruský komisár vyučovania.

"Miluj bližného svojho ako seba sameho". Lk 10, 27.

"Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vo spoločnosť milovali. Po tom budú poznávať všetci, že ste mojimi učeníkmi, keď budete mať lásku jedni k druhým." J 13, 34

"Blahoslavení milosrdní, lebo oni dôjdu milosrdenstva." Mt 5, 7.

"Blahoslavení pokojamilovní, lebo oni volajú sa budú dieťkami božimi." Mt 5, 9.

"Blahoslavení ste, keď vám budú zlorečť a keď vás budú prenasledovať a lži budú na vás hovoriť všetko zlé pre mňa. Radujte sa a plesajte." Mt 5, 11.

"No ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov, modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli dieťkami vášho Otca, ktorý je na nebesách." Mt 5, 44.

Paula "Svornosti".

ŤAŽKOSTI ZO SV. PÍSMÁ.

"Ja verím viac prírodopisu než Biblii. Prírodné vedy dokázali mnoho nepravd v Biblii."

Jako dôkazy slúžia tomu vychýrené parádne príklady: zajac preca nie je prežúvavec; slnko sa netočí okolo zeme; svetlo nebolo stvorené pred slnkom a pod. Teraz odpoviem len všeobecne: Nečítaj z Biblie nič takého, čo nechceš povedať; tak sa rozídu všetky údajné "omyly" Biblie ako para. Zásady pre vykladanie sv. Písma zreteľne napísal pápež Lev XIII. Čuj a uvažuj! Potom až súd, či má pravdu veľký pápež Lev XIII. alebo nerozumní tupitelia Biblie.

1. Biblia je náboženskou knihou, ale nie príručkou prírodných vied. Biblickí spisovatelia, alebo lepšie receno "Duch, ktorý skrze nich hovoril, nechcel dať ľuďom o tom /o vnútornej podstate viditeľných vecí, teda o prírodnej vede/ žiadne poučenie, lebo toto vôbec nepatrí k spaseniu." Takto doslovne pápež. Suhlasí? Teda ani ty nesmieš tam; kde Biblia pri náboženskom poučení hovorí o prírodných veciach, hľadať presné prírodopisné podanie, lebo tým sa dopúšťaš bezprávia na Biblii.

2. O prírodných veciach hovorí Biblia, aký bol všeobecný názor v čase jej vzniku. Pápež Lev XIII. hovorí zasa; rozpráva biblickým spôsobom.. alebo ako sa to vtedy ľudovým spôsobom povedalo.

3. Keď biblickí spisovatelia rozprávajú o prírodných veciach, vôbec si nemyslia na to, aby podali o týchto veciach prírodopisne správne poučenie, ale poučujú nábožensky. Keď ale oni na to ani nemyslia, aby uvažovali o prirodovedeckej stránke a to učili, vtedy nesmieš ani ty povedať: Učia niečo falošného oni totiž o tom celkom nič neučia. Prírodné vedy ponechal boh k stálemu väčšiu poznávaniu ľudskému duchu. Zjavenie o tom vôbec nebolo potrebné pre spasenie.

4. Biblickí spisovatelia sa museli prispôbiť mysleniu a reči vtedajšieho času, ináč by im nikto nebol ani rozumel! Bolo by bývalo mnoho vysvetlení zapotreby - a čitatelia preca by to neboli pochopili a uverili. Pre toto pre nich nesmyselné učenie neboli by ani náboženské pravdy tejto knihy prijali. Vidiš, kam by sme prišli, keby sme požadovali od Biblie prírodné vedy.

5. Keď predtým ľudia tieto pravdy nepoznali tak jasne, preto nesmieš robiť výčitky Cirkvi, ba sa máš tešiť, že Cirkev a teológovia sú dosť veľkodušní aby dnes uznali iný výklad Biblie. Len nesmieš tvrdiť, že Cirkev predtým ináč učila. Cirkev dľa katolíckej nauky je neomylná pre pomoc Ducha sv, ktorú prišiel Kristus, keď rozhoduje vo veciach viery a mravov všeobecne. V tomto prípade to ale neurobila. Ba ani vo vychýrenom prípade Galileiho, kde mnoho teológov a sám súd rozhodnul proti Galileimu, lebo mýlne si mysleli, že jeho učenie je v protive s učením Biblie.

6. Pretože Biblia je slovom Božím, slovom pravdy, preto nemôže byť vôbec žiadna protiva medzi Bibliou a prírodnými vedami. Keď je niečo celkom istým výsledkom vedy, čo sa zdá odporovať Biblii, alebo teológom sa zdalo, že jej odporovalo, vtedy treba skúmať, či teológovia nechápali azda zle Bibliu. Treba dokázať, že to „čo prírodovedci istými dôkazmi podali jako istý výsledok, nija ko neodporuje správne mu výkladu sv. Pisma.“ Tak zasa Lev XIII.

Nie je toto stanovisko rozumnejšie, ako žiadať od Biblie už dlhé storočia pred Kristom vedecké vysvetlenia podľa stavu vedy 20. storočia, hoci Biblia ktorá je náboženskou knihou, o týchto veciach nechce ani nič učiť?

Dla Paffrath: Schlagworte.

D O B R Ý D E Ň I .

Keď ideme vedľa kostola, križa alebo sochy svätého, pozdvihneme si klobúk a pozdravíme. Tieto predmety nás upamätujú na nášho najvyššieho Pána, ktorému patrí svrchovaná úcta.

Na Pána celého sveta a nášho Otca nás upamätujú nie len tieto neživé predmety, ale aj sami ľudia, ktorí su na obraz Boží stvorení. My sa pozdravujeme nie preto, že je to X lebo y, lež zato, lebo vidíme v každom človekovi živú fotografiu Pána boha. Kresťani preto ani nepozdravujú: „Pochválen buď, Jano!“ lež stretnutie s Janom je príležitosťou, aby sme si ducha pozdvihli k Pánu bohu a jeho zvelebovali. Chválimo Ježiša Krista, nášho Vykupiteľa a brata. Každé stretnutie s šlovekom sa stáva takto pre nás vlastne prameňom milosti.

Odkedy však ľudia zabudajú na svoj pôvod od Pána boha a sa hanbia za svoju vieru, zamienajú krásne kresťanské pozdravy so všelijakými nesmyselnými pozdravmi pohanského alebo nekresťanského pôvodu. Tendencia je: vynechať meno Božie z každého pozdravu.

Žiaľbohu, takéto nekresťanské pozdravy sa šíria ako morová nákaza aj v našej farnosti. Už nepočuť krásne: Pochválen buď Ježiš Kristus, azda len vtedy, keď knaz ide okolo /aj to nie vždy/. Na miesto: Pomôž Pán Boh; Pozdrav Pán Boh; Pán Boh daj dobrý deň, dobrý večer atď. počuť už len: Moja úcta, Služobník, Dobrý deň atď.

Zabúdame, že všetka česť a sláva patrí bohu. Chceme úctu aj pre seba. Čo máme však z toho? Čo mám z toho, keď mi niekto, ktorý je práve tak len prach a popol jako ja, praje dobrý deň? Chudáčik, od tvojho priania sotva bude závisieť môj deň! Alebo keď sa povie: Nazdar! Či azda mi to pomôže pri mojej práci?

Vžime sa radšej do smýšľania starých kresťanov; žime aj my s Pánom Bohom. Spomínajme ho vždy aj pri svojich pozdravoch! Povedzme na pr. Pán Boh daj dobrý deň! Alebo: Pozdrav Pán Boh! atď. Pri každom pozdrave nech sa spomenie meno Božie. My sme malí páni, aby naše želanie niekomu pomohlo, ale boh je mocný, ktorý bude vierať prosbu v našom pozdrave a pomôže človekovi, ktorého zdravíme.

Nebojme sa toho, žeby meno Božie v pozdrave bolo výchovne závadné. Keď raz Boha vypnem z výchovy, vtedy aj IV. príkazanie môžeme hodiť do starého železa. Majme viac povedomia kresťanského aj v styku s ľuďmi!

TETKA ANNA POUČUJE.

„Tetka Anna, čo mám urobiť, aby som si zabezpečila Božie požehnanie k sobášu? Rada by som si vzala teba za vzor, lebo sa mi zdá, že zpomedi všetkých matiek, ktoré poznám, ty si najšťastlivejšia. Dvoch synov máš už knazov a misiehárov, tretí má mať primicie za dva mesiace, dcéra tvoja je misijnou sestrou. Tvoja materinská blaženosť musí byť neopísateľná.“

Na to odpovedala tetka Anna: „Pri vyučovaní pred sobášom napomínal nás pán farár na tri veci: na spoločnú modlitbu, najmä ruženca alebo pri unave aspoň litánií, potom na nedelne spoločné sväté prijímanie a konečne na sebazaprenie, v čom sa máme cvičiť deň po deň.“

Cestou domov zaviedol ma ženích, tvoj strýc, na cintorín, zastal pred veľkým križom, chytil ma za ruku a povedal: „Anna, mám ešte niečo na srdci. To je síce pre teba celkom samozrejma vec, ale je dobré, keď sa o tom vyhovorme.“

Pravda, založíme si opravdu kresťanskú rodinu a zvolíme si za ochráncov svätých rodičov Joachima a Annu. To nám musí priniesť požehnanie božie, keď si my životnú smluvu uzavreme celkom dľa vôle božej na jeho oslavu.

Krátky čas po sobáší priniesol mi knihu Klementa brentanu: Život Marie dľa videnia bl. Anny Kataríny Emmerich. „Len si prečítaj“, hovoril mi, „ako žili rodičia Panny Marie! Nie je zázrak, že dostali také dieťa milosti.“ Tetka Anna šla do komory a priniesla svojej neteri starú knihu. Bola už ošuchaná, srejme, že ju mnoho čítali. Pri listovaní zbadala neter, že niektoré miesta boli zvlášť označené. Zaiste bolo tam niečo zvláštneho.

Na str. 6. bolo na pr. podčiachnuté: „Joachim a Anna bojovali veľmi proti smyselnosti a so spoločným súhlasom žili dlho v zdržanlivosti.“ Pri tom bola poznámka: „My sa musíme učiť na týchto príklade.“ Na str. 21. bolo zasa označené: „Joachim a Anna rozdelili často svoje stádo na tri čiastky. Tretinu dobytku dali chrámu na zápalné, ďakovné a smierne obeti; druhú tretinu chudobným ľuďom a prosiacim príbuzným, tretiu a obyčajne najmenšiu čiastku si ponechali pre seba. Žili veľmi skromne. Tretina sa však rýchlo rozmnožila, takže znovu mohli stádo deliť. Dávanie robí človeka bohatým!“

„Môžem ti povedať“, hovorila tetka Anna, „že sme sa usilovali aj my napodobniť ich príklad. Štvrtročne sme dávali peniaze na katolícké misie, niečo nášmu kostolu a chudobným. Túto dobročinnosť sme nemuseli nikdy oplakať. Pri deťoch sme nikdy nepotrebovali lekárskej pomoci. Už vopred sme deti obetovali Bohu a poslali sme peniaze do misií na pokrstenie pohanského dieťaťa a na milodar. Pán Boh nás navidomoči požehnával. Deti rástly dobre, boli nadané, učily sa usilovne a mali veľkú lásku k misiám. Najmladší je trochu slabý pre misie; stane sa svetským kňazom. Druhá sestra jeho má srdcovú vadu, tiež nemôže ísť do misií; bude z nej pre mladšieho brata výborná domvedúca.“ Zw. 10, 7.

Narodili sa:

4. marca Bernardina Hečková, dcéra Gerváza, Neštich; 15. III. Vladimír Štibraný, syn Františka, Neštich; 10. III. Viliam Portáš, syn Jána, Lošonec; 23. III. Viktor Počuch, syn Imricha, Smolenice; 24. III. Jarmila Bernardina Poláková, dcéra Imricha, Lošonec; 25. III. Bernardina Holkovičová, dcéra Jozefa, Neštich; 25. III. Jozef Sládek, syn Jozefa Smolenice. Anjel strážca ich ochranuj!

Zomreli:

7. marca Jozefina Gregušová, 60 r. Lošonec; 9. 3. Rozália Slobodová, 67 r. Lošonec; 14. 3. Ján Bartek, 86 r. Neštich; 18. 3. Ružena Čechová, 88 r. Lošonec; 26. 3. Štefan Mužik, 75 r. Neštich. Daj im Boh ľahké odpočinutie!

Milodary na apoštolát tlače:

JG 5, LG 2, MH 5, MZ 5, JH 2, AZ 5, IV 2, TT 2, JK 20, AP 5, TB 5, MŠ 5, PŠ 1, SH 5, RS 5, JG 10, AŠ 1, ZB 10, ZN 3, RH 3, Ab 3, MŠ 2, FN 5, IB 5, RS 10, KG 10, MH 10, TM 10, KG 2, JH 10, MŠ 5, ZS 5, AG 10, Mb 10, KHLOO 10, VK 10 KČ. Pán Boh zaplať mnohonásobne!

Z Neštichu: T. Zatková, B. Hečková, A. Študencová, R. Hečková, A. Hacaiová, M. Balážovičová, E. Štibraná, A. Miklovičová, M. Halenárová, M. Štibraná, K. Pichlerová, O. Pekarovičová, M. Boháčková, R. Guldanová, E. Hečková, J. Horváthová, A. Gregušová, A. Horváthová, Sedláčková, M. Dudášová. Božský Spasiteľ!

Milujem okrasu tvojho domu.

V 6. čísle Posla božieho som prosil veriacich, aby sa starali o okrasu božieho domu, Odvtedy, chvála Pánu Bohu, vidieť veľkú starostlivosť o naše chrámy. Behom asi 1 roku sme dostali pre smolenický kostol: krásne vyšívajúcu albu a superpeliciu, 2 antipendia na božné oltáre, prikrývku na kazateľnicu, stuhu na zvonec, plachtu do božieho hrobu, oponu do bohostánku; pre lošonský: vyšívajúcu albu a superpeliciu; pre neštichský: albu, superpeliciu, stolu, minisťraniskú košeľu, antipendium, prikrývku na kazateľnicu a stuhu na zvonec. Opravdu milý dar pre sviatostného Spasiteľa.

Mimo šľachetných darcov, ktorí svojimi peniazmi podporili toto dielo, vďaka BOŽIA odmena patrí ženám a dievčatám, ktoré svojou ručnou prácou zhotovili tento dar. Sú to zo Smolenic: M. a S. Anettová, A. Oravcová, C. Študencová, M. Vajšápková, R. Dublávková, A. Hlavatá, M. Oravcová, A. Štefaničková, R. Brázdovičová, M. Slobodová, A. Križanová, A. Janáčková, K. Boháčková, R. Mrázová, M. Valenčíková, K. Bartková, M. Šperková, M. Pobiecká, J. Hoffmannová. Z Lošonca: A. Horváthová, C. Horváthová, M. Štibraná, Z. Horváthová, Č. Kulišková, Z. Břichanová, A. Solárová, H. Štibraná, C. Vanková, R. Štibraná, A. Buchanová, C. Nídllová, A. Szabová, P. Horváthová, C. Melicová, J. Slobodová, A. Bukovská, Š. Medová, R. Slobodová, M. Dugovičová, A. Štibraná, M. Slobodová, nech vám odmení každý steh hojne!